

עמרי (עמדיה), אברהם

בן מרדכי ואסתר. נולד בעירק בשנת תר"ץ (1930). בשנת 1950 אלה לארץ. קבע עתים לתורה בישיבת "עץ חיים" בירושלים. גויס לצה"ל כמעט לאחר בואו. שוחרר מצה"ל ומצא את לחמו כירקן. מדי פעם נקרא למילואים ובפרוץ מלחמת ששת הימים היה במסגרת זו בתפקיד של חובש קרבי וכך היה ראשון בהגשת עזרה לחבריו. ידע לשלב את קיום המצוות עם ביצוע חובותיו בצבא ובשל עדינותו וצניעותו היה אהוב על כל חבריו ועל כל מי שהכיר אותו. בקרב שהתחולל במחנה אלנבי בירושלים ביום השני לקרבות המלחמה, הוא כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), נפל אברהם. הניח אשה, ארבע בנות ובן אחד. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים.

